

Diàleg gens socràtic

written by Lluís Busquets | 17 de març de 2018

Es troben l'Íñigo, advocat de l'Estat del PP, i en Jordi, un independentista català. Són amics, però políticament irreconciliables.

—Ho sento. L'Aznar tenia raó —diu l'Íñigo—. El procés català us ha dut no només a la desintegració de CiU sinó a les baralles entre els mateixos catalans... Si Rajoy no fos tan feble, hauria d'haver aplicat el 155 molt abans.

—Com sempre, no enteneu res —respon en Jordi—. El 155 no permetia cessar el Govern i, això, amb el temps, judicialment Rajoy ho pagarà; de moment, ja ho paga políticament: va organitzar unes eleccions el passat 21 de desembre per derrotar l'independentisme i l'independentisme el va derrotar. I això que del PDECat, amb una Magistratura que permeté que persones elegibles romanguessin a la presó, no se n'havia de cantar ni gall ni gallina..

—És igual. El Mas i el Mundó ja s'han descartat i seguim tenint la paella pel mànec.

—Tens raó, però això fa temps que ho sabem. El regal de Reis de Montoro van ser 780 M€ menys dels diners compromesos pel finançament del 2018. I ningú diu res. Un Estat és això: un organisme que pot fer el que vulgui encara que traspassi la legalitat sense que cap jutge alci la veu. L'independentisme català, greu error, va confondre el PP amb l'Estat. Però vau haver d'emprar tota la força coercitiva contra els catalans l'1 d'octubre, amb fiscals, jutges i les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat (FCSE) al vostre servei. I ni així. Que el servei d'intel·ligència espanyol encara no sàpiga on es guardaven les urnes ha estat la riota d'Europa.

—Bona, la definició d'Estat. Ja veus on són Junqueras, Forn, Cuixart i Sánchez. I espera...

–El vostre problema és que no sabeu perdre ni tampoc sabeu guanyar. Dieu que Catalunya és Espanya i no és cert. Vosaltres el que voleu és que Catalunya sigui d'Espanya.

–*L'important és que ara els governants catalans ja saben quin pa s'hi dona quan vols fragmentar l'Estat.*

–Segueixo dient que no heu entès res de res. El senyor Rajoy l'altre dia declarava davant dels empresaris que l'aplicació del 155 havia resultat impecable i que esperava, amb el nou govern català, que el creixement del PIB tornés a vorejar el 3%. Com si no hagués passat res. Com podeu ser tan inconscients? Res no tornarà a ser com abans.

–*Els nous governants, mira-t'ho com vulguis, ja no s'arriscaran a fer res a favor de l'independentisme. L'independentisme, com va dir la SSS ha estat escapçat.*

–I tu creus normal, en ple segle XXI, que a l'Estat espanyol ni existeixi el dret a decidir ni es pugui ser independentista?

–*Sí, sí. Podeu continuar sent independentistes, però no podeu fer res efectiu per aconseguir aquest objectiu. Heu perdut. Tu pots tenir una ideologia independentista, però no facis res per materialitzar-la...*

–Ja. “Del dicho al hecho hay un buen trecho”, dieu vosaltres. Fa temps que ho sabem. I ara tot Europa sap, i en té proves, que sols podeu mantenir el control de Catalunya amb la força, la repressió i l'asfíxia econòmica. Som dos milions i escaig de catalans que ens sentim malament a Espanya i ens hi encadeneu per força.

–*Encara que puguis tenir raó en això, perquè és cert que us castigarem a ser més pobres, Europa és feble i calla. No teniu suport internacional i us heu trobat una societat dividida gràcies a C's, que va néixer per dividir Catalunya, ja ho sé.*

–I que us està prenent vots arreu. Però, recorda dues coses: el català, de les pedres en treu pa, una; i dues: si nosaltres tenim un refredat, vosaltres patiu una pulmonia.

–*Bé, no us desespereu: amb el garrot vindrà la mica de pastanaga. Renuncieu a la independència i tornareu a tenir algunes cotes de govern.*

–Ja. Massa sabem com vau maldar per treure la seu fiscal de milers d'empreses fora de Catalunya. A nosaltres, ara, no ens demaneu que esperem res ni que col·laborem amb Espanya com si tot pogués ser com abans. La pastanaga serà *ad kalendas graecas*, com el corredor mediterrani, oi? Per què us emprenya tant el nostre potencial econòmic?

–*Ara com ara potser ens emprenya més que el Barça vagi bé. Saps qui hi havia a la tribuna del Bernabeu a l'avant-vigília de Nadal, quan ens vau fotre la pallissa del 0-3? L'ex-president Aznar, ministres com Méndez de Vigo i Catalá, Cebrián (Prisa), Crehueras (Planeta), Asensio (Zeta), Bergareche (Vocento), García-Abadillo (El Independiente), Inda (OK Diario), Vargas (Aena), Meiras (Ferrovial), Vázquez (IAG: Ibèria i Vuéling), Echenique (vice del Santander), Martín (Martinsa), Marta Silva (la col·lega dels recursos del 9-N), Manrique (Sacyr), López del Hierro (Conseller d'Iberdrola)...*

–I marit de la Cospedal. L'Espanya real, jo ho veig, amb Florentino Pérez al mig, gràcies al magatzem Castor del qual, els ciutadans pagarem dos euros mensuals durant trenta anys... Tots demòcrates cent per cent i respectuosos amb el dret a decidir dels pobles, ja ho veig.

–*Encara no he acabat la llista...*

–No fa cap falta. Porta'm un anticaspà, please. T'havia fet una altra pregunta.

–*Això del potencial econòmic? Us heu aprofitat del mercat espanyol i ara us en voleu anar com aquell qui res.*

–Ho veus, com les raons contra la independència són sempre econòmiques? Sou incapaços d'imaginar una convivència, pacífica, respectuosa, civilitzada. En els vostres models mentals no hi cap una Espanya sense Catalunya. I tan bé que ens imaginem nosaltres una Catalunya sense Espanya!

–*Si destruiu la unitat espanyola, us farem la vida impossible.*

–Ja ens la hi feu. I perdona, quin seria el vostre projecte per a una Catalunya encaixada a Espanya? Pacte fiscal? Llengua, educació, cultura?

–*Ni pensar-hi. A l'hora de pactar el finançament autonòmic, sereu com els altres: ni un euro més. La llengua, ara ho hem vist, porta els gens de la diferenciació i, en última instància, del separatisme. Caldrà ser més estrictes amb el català, el basc i el gallec. Caldrà frenar l'escola en català i els mitjans d'adoctrinament que proposen una consciència nacional diferent del nacionalisme castellà: TV3, Catalunya Ràdio...*

–I així penseu convèncer o seduir els independentistes? Ens voleu espanyols feliços o catalans eternament descontents. Sort que admetis el nacionalisme castellà amb una llengua comuna que valoreu com si fos superior a la resta. I creieu que els joves espanyols us seguiran, més enllà dels de C's?

–*Admeto que si erradiquéssim les cultures hispàniques diferents de la castellana, potser seria difícil d'explicar...*

–Per què no feu un esforç sincer d'integrar Catalunya i les altres nacionalitats constitucionals en el sistema polític espanyol començant per respectar-les com a subjectes polítics nacionals, convertint Madrid en una capital plurinacional i plurilingüe, amb retolacions en idiomes diferents?

–*Que t'has tornat boig? Retolar en català i basc a Madrid? Seria un suïcidi per a la unitat nacional! És més fàcil destruir-vos que canviar-nos nosaltres mateixos. Per què no us*

aveniu a integrar-vos a l'Espanya constitucional de 1978, que ha estat valorada com un èxit?

–Un èxit, una presó de nacions? Com vols que deixem de ser nosaltres mateixos?

–I vols que ho deixem de ser nosaltres? Tenim la paella pel mànec, no ho oblidis.

–Hem sobreviscut a la conllevancia orteguiana, al franquisme i al 155. Enllà del mal tracte, del prejudici, la molèstia, la persecució i la vexació, alguna cosa ens fa forts i a vosaltres us fa més dèbils. El dia que l'independentisme, en comptes de ser un 47% i escaig sigui un 60% o un 70%, què fareu? Està a tocar. Pregunta als més joves catalans si se senten espanyols.